

զխորամանկեալ մշակսն Տեառն, որք մեծ ամօթով դառնալոց են յերեսաց Տեառն յահեղ բարբառոյն թէ Ոչ զխեմ զձեզ: Յիշեա՛ դանապատսն զՀնծանենց եւ զՍեւանենցն, եւ ընդ հոլովսն հոլովիլն: Զիս համարեա՛ այսուհետեւ մեռեալ. հայր քո՝ Տէր, որ ընկալաւ զքեզ, մայր քո քաղցր եւ յոյժ գորովալիւր՝ սըրբուհի եկեղեցիդ կաթուղիկէ. թէ ո՛րպէս սնուցանելոց իցէ, թէ ո՛րպէս մեծարելոց իցէ զքեզ ի մէջ եղբարց՝ կամք իւրն է: Ընկեա՛ ի Տէր զհոգս քո, եւ չիք քեզ հոգ եւ չիք կասկածանք եւ չիք երկիւղ, այլ միայն անգրաղ խորհրդով իբրեւ զծով լայնատարած եւ իբրեւ զերկին համասփիւռ եւ որպէս զարփին պայծառացեալ խնդրել զարդարութիւն եւ զարքայութիւն, եւ աւելին ի չարէն է: Մի՛ զիս հոգար այսուհետեւ զտառապեալս, մի՛ կարօտիր սախը՛ն սախըն. սանքի հինգ տասն տարով ի միմեանց ջոկեալ եմք ի տար աշխարհ որպէս թէ ի վաճառականութիւն: Տէրն չձգէ ի գետին, Տէրն չհարու զմարդ. թէ հարկանէ՝ կարող է եւ բժշկել: Թէ այս հաւատով լինելով որ հաւատաս վասն իմ, լցեալ եմ յուսով որպէս զծով: Մի՛ մեղազրե՛ր զանկատիս. Յորայն հեծութիւնք զանկատ էր համակ, զի եւ զօրն անիծանէ, ընդ նա եւ երեմիաս՝ զծնընդեան իւրեանց. Մովսէս վշտանայր, Դաւիթ նեղանայր, Յունան փախչէր եւ զայլսն տե՛ս: Պօղոս՝ Տէր հատուցանէ, ասաց, վասն զարբնին: Զոր սիրէ Տէր՝ խրատէ: Բազում չարագործք ոչ փորձին, զի բարձեալ թողեալ է Տէր զնոսա. եւ զոմանս չարագործս որք զղջան աստուածպաշտութեամբ, Դիտէ Տէր փրկել զնոսա, ասէ Պետրոս: Յոյս իմ հաստատուն է ի Տէր, որպէս զտաղն երգէիր, բայց սակայն այն եհաս ի վերայ իմ ըստ իմ չար գործոց. զինչ որ իմ ի վերայ կու գայ՝ դեռ կէս ձէզան չէ՛, դեռ կէս օճըն չէ: Ես այս մտօքս զտըւեցեալ շնորհն Աստուծոյ հարի